

underligt ud, at naar vi kommer sammen her paa Rigsdagen, skal Ordføreren for det største Parti i Rigsdagen staa og holde en Tale, der bestaar af Repetition af alt det, som vi alle sammen kender saa udmærket godt. Havde han endda haft en lille Smule andet at sige, men det havde han ikke, og det forbavser mig i allerhøjeste Grad.

Hr. J. C. Christensen mente, at de Konservative og de Radikale og Socialdemokraterne havde allerede for Aar tilbage gjort, hvad de kunde, for at tilrettelægge Situationen derved, at de havde paastaet, at det var en vanskelig Ting at afholde Valg under Krigsforholdene. Men det var virkelig de Konservative, de Radikale og Socialdemokraterne ikke alene om. Jeg erindrer en Udtalelse af Hr. Klaus Berntsen for 3 Aar siden ved et Mødeovre i Jylland, hvor han udtrykkelig sagde, at under de nuværende vanskelige udenrigske Forhold vilde han finde det urigtigt at afholde Valg; han skulde derfor ikke have noget af at kræve Valg. Derfor maa det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke skyde det radikale Venstre og Socialdemokraterne og ej heller de Konservative alene i Skoene, at det er os, der har sagt noget saadant; Næstformanden i det Parti, som det ærede Medlem fra Ringkøbing er Formand for, har sagt akkurat det samme. Jeg synes, at det ærede Medlem burde først have passet paa, hvad hans næstkommanderende sagde, og sørget for, at han ikke sagde noget saadant, i Stedet for bagefter at bebrejde os, at vi havde sagt det samme som hans næstkommanderende: man burde ikke afholde Valg under Krigen.

Saadant noget var der ogsaa blevet sagt oppe paa Færøerne. Ja, der er blevet sagt meget paa Færøerne. Jeg skal fortælle det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, hvad hans Partifæller sagde oppe paa Færøerne, og det kan han faa bekræftet af sin Partifælle, som er blevet valgt paa Færøerne, hvis han ellers er til Sinds at følge Sandheden. Der blev sagt, at naar dette Valg var forbi, var Venstre i et saadant Flertal her paa Rigsdagen, at Venstre vilde danne Regeringen, og saa vilde det være det fornuftigste og være formaalstjenligst for Færingerne, at de valgte Hr. Samuelsen, for saa havde de en Rigsdagsmand, der var enig med Regeringen, og saa vilde han have lettest ved at fremme Færøernes Interesser. Jeg forstaar saa udmærket godt, at oppe paa Færøerne maa man føle sig i allerhøjeste

Grad skuffet over, at naar man i Tillid til, at denne Udtalelse var rigtig, stemte paa Hr. Samuelsen, det saa bagefter viste sig, at der blev ikke noget af det: der blev ikke noget Regeringsskifte; Hr. Samuelsen sidder som Oppositionsmand her i Folketinget. Han vil selvfølgelig faa fremmet alt det for Færøerne, som er godt og rigtigt; saaledes vil den radikale Regering altid forholde sig. Men saa meget mindre havde man Ret til at fortælle, at hvis man vilde have fremmet den Slags Ting, maatte man absolut vælge Hr. Samuelsen, som om det var saaledes, at dersom en radikal Regering var ved Roret, kunde det ikke lade sig gøre, at en moderat Mand kunde faa fremmet gode Ting for Færøerne. Men det, som er sagt under Agitationen paa Færøerne, er der vist neppe Ende paa, saa der er ikke Grund til, at Hr. J. C. Christensen skal komme ind paa det, for saa bliver han ikke færdig i lange Tider. Det, som det moderate Blad og de moderate Ordførere oppe paa Færøerne har sagt, er der efter min Opfattelse saa ringe Bund i, at jeg tror, man gør Færøerne og ogsaa Færøernes Folketingsmand den bedste Tjeneste ved at lade de Ting blive sagt og skrevet oppe paa Færøerne og ikke føre for meget af det frem her nede i Folketingssalen.

Det ærede Medlem mente, at Minister Stauning havde udtalt, at Venstre bekæmpede Maksimalpriserne, og at det ikke var rigtigt. Er det ikke rigtigt? I Jylland var saa at sige hele Venstres Valgkampagne en Kampagne imod Maksimalpriserne. Hvad var det, Hr. J. C. Christensen gik til Valg paa i Jylland? Han siger, at det er ikke hans Program. Nej, nu vil han ryste det af sig; der er jo Ting, man ikke kan være bekendt at vedkende sig som Program, naar man staar i den danske Rigsdag. Men det ærede Medlem gik jo i Jylland til Valg paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man i 1914 fik 7 Øre mere eller mindre for et Pund Flæsk, og hvorvidt man i 1915 fik 1 Kr. 50 Øre mere eller mindre for en Tønde Rug. J. C. Christensen kendte sine Pappenhejmere; han vidste, at der i Jylland var mange Folk, som vilde følge ham, naar han kunde gaa til Valg paa det Grundlag, men det tjener saa vist ikke til Ære for de moderate Jyder, som fulgte J. C. Christensen og stemte sammen med ham af den Grund; der var Gud ske Lov andre og større Synsmaader, efter hvilke Folk gik til Valg andre Steder. Det kalder jeg den mest fedtede Politik, jeg har set drevet ved Valg i Danmark, naar man